

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ศึกษาเรื่องความเครียดและภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา ชั้นปีที่1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่1ปีการศึกษา2546 จำนวน 294 คน โดยประกอบด้วยนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์(สาธารณสุขชุมชน)จำนวน127คน หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์(ทันตสาธารณสุข)จำนวน 55คน หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์(เทคนิคเภสัชกรรม)จำนวน 60คน หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์(เวชกิจฉุกเฉิน)จำนวน 52คน ได้รับแบบสอบถามกลับจำนวน 261 คนสถิติที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป (spss/pc+) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างด้วยไคสแควร์

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- 1.นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 2.นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 3.นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 4.นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 5.นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 6.นักศึกษาที่มีความเพียงพอของรายได้ต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ<0.05
- 7.นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะสุขภาพจิต ที่ระดับ<0.05

8. นักศึกษาที่มาจากประเภทของทุนที่ต่างกัน มีผลต่อระดับความเครียดและภาวะ

สุขภาพจิตต่างกัน ที่ระดับ <0.05

9. สาเหตุของความเครียดที่พบมากที่สุด 3 ลำดับโดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหา 1) จากการเรียน การสอบ และการทำงาน 2) การเงิน ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 43.31, 18.25 และ 9.98 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมเผชิญความเครียดของนักศึกษาตามความคิดเห็นส่วนบุคคล เกี่ยวกับวิธีการแก้ไข พบว่า ที่ใช้ในการเผชิญความเครียดที่ใช้มากที่สุด 3 ลำดับ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) การปรึกษา-พูดคุย-ระบายความรู้สึก กับเพื่อนหรือเพื่อนสนิท 2) พักผ่อน/นอน 3) ปรึกษาพ่อ-แม่-ญาติ-ผู้รู้ คิดเป็นร้อยละ 16.88, 12.84, 11.38 ตามลำดับ และความต้องการความช่วยเหลือที่นักศึกษาต้องการให้บุคคลที่ไว้วางใจมากที่สุดช่วยแก้ปัญหา 3 ลำดับแรก คือ 1) ให้คำปรึกษาแนะนำ/แนะแนวทางในการแก้ปัญหา/แสดงความห่วงใย 2) รับฟัง/รับรู้เฉยๆ 3) พูดคุยปลอบโยน/ให้กำลังใจ/ไม่ซ้ำเติม คิดเป็นร้อยละ 35.86, 26.55, 23.79 ตามลำดับ และความต้องการที่นักศึกษา ต้องการให้ทางวิทยาลัยช่วยเหลือในการแก้ปัญหา 3 ลำดับแรก คือ 1) จัดกิจกรรมยามว่าง คลายเครียด(นันทนาการ/กีฬา/ประกวดร้องเพลง/ออกค่ายฯ) 2) มีบริการให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการแก้ปัญหานักศึกษา/เก็บความลับและเป็นกำลังใจให้นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.58, 26.55, 23.79 ตามลำดับ